R5323

CONSIDER ONE ANOTHER

ஒருவரையொருவர் கருத்தில் கொள்ளுங்கள்

ரோமர் 14:7-21

"மாம்சம் புசிக்கிறதும், மதுபானம் பண்ணுகிறதும், மற்றெதையாகிலும் செய்கிறதும், உன் சகோதரன் இடறுகிறதற்கு ஏதுவாயிருந்தால், அவைகளில் ஒன்றையும் செய்யாமலிருப்பதே நன்மையாயிருக்கும்."– ரோமர் 14:21

இந்த பாடம் மதுபானம் மற்றும் போதை பொருட்களிலிருந்து முற்றிலுமாக விலகியிருக்க வேண்டும் என்கிற வேதாகமத்தின் பலமான போதனையை காண்பிக்கிறது. உண்மைதான், முழு புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ளது போல கிறிஸ்தவர்களுக்கு மட்டுமே சொல்லப்படுகிறது. எனினும் இயேசுவின் சீஷர்களாக ஆகாதவர்கள் இந்த விவாதத்தை உணர்ந்து கொள்ளக்கூடும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கிறிஸ்தவர்களின் வழியில் அல்ல, பொன்னான கற்பனை வழியில் போதிக்கும்.

மனுக்குலம் அனைத்திற்குமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பொன்னான பிரமாணத்திற்கும் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் பிரமாணத்திற்கும் இடையே வித்தியாசமில்லாத மேன்மை அநேகரால் கவனிக்கப்படும். ஆனால் இது உண்மையில்லை. மற்றவர்கள் தனக்கு செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதை பிறருக்கு செய்ய வேண்டும் என்கிற பொன்னான பிரமாணம் நீதியின் சாதாரண பிரமாணமாக இருக்கிறது. எல்லாரும் இதை அங்கீகரிக்க வேண்டும். அனைவரும் இதை கடைபிடிக்க வேண்டும். யாரும் இதை மறுக்கமாட்டார்கள்.

ஆண்டவரால் போதிக்கப்பட்டு வாழ்ந்து காட்டப்பட்ட கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் பிரமாணம், சகல ஜனங்களுக்கும் பொருந்துகிற பொன்னான பிரமாணத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் கடினமானதாக இருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் சீஷர்களானவர்கள் நிச்சயமாக பொன்னான பிரமாணத்துக்கு கீழ்ப்பட்டவர்கள். ஆனால் அவர்கள் தங்களை இன்னும் மிகவும் கடினமான பிரமாணத்துக்கு தானாக முன்வந்து கீழ்ப்படுத்துகிறார்கள். கர்த்தருடனான அவர்களது உடன்படிக்கை அவரது சித்தத்தை செய்வதாக, நீதியை செய்வதாக, எதையும் கொடுப்பதாக, தனது ஜீவனையும் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அப்போஸ்தலர், கிறிஸ்து தமக்கே பிரியமாய் நடவாமல் என்று அறிவிக்கும்போது இதையே அர்த்தப்படுத்துகிறார். எனினும் அவரது சித்தம் பரிபூரணமான ஒன்றாக இருந்தது. மனுக்குலத்திற்கு ஊழியம் செய்வதற்காக தமது உரிமைகளையும், சலுகைகளையும், சுயாதீனங்களையும் அவர் கைவிட்டார். இப்படியாக நமது இனத்திற்கான பரம பிதாவின் மகிமையான நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக அஸ்திவாரத்தைப் போட்டார்.

சபையின் தற்கால அழைப்பு, "கிறிஸ்து இயேசுவிலிருந்த அதே சிந்தையை" உடையவர்களுக்கேயாகும். அது பலிகளுக்கான ஒரு அழைப்பாகும். பரிசுத்த பவுல் அறிவிக்கிறதாவது: "அப்படியிருக்க சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களை பரிசுத்தமும் தேவனுக்கு பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்; இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை." (ரோமர் 12:1) இந்த பலியானது புத்தியீனமாகவோ அல்லது நோக்கமில்லாத வழியிலோ செய்யப்படக்கூடாது. நாம் துன்பப்படும்படியாக முறையானவைகளையும் சரியானவைகளையும் பலியிடக்கூடாது. முறையானவைகளையும் சரியானவைகளையும் நாம் அனுபவிக்கலாம். சுயத்தை வெறுப்பதற்கான சந்தர்ப்பங்களையும் சலுகைகளையும் காணும்படி தேவன் நம் கண்களைத் திறப்பார். அவரினிமித்தமும் கிறிஸ்து யாருக்காக மரித்தாரோ அவர்களுக்கு கிருபையையும் சத்தியத்தையும் கொடுப்பதின் மூலம் ஊழியம் பண்ணவும் நம்மை சாத்தியப்படுத்துவார்.

"நம்மில் ஒருவரும் தனக்கென்று பிழைக்கிறதில்லை"

முதலாவது நாம் அர்ப்பணம் செய்த தேவனுடைய ஜனங்களின் நிலைப்பாட்டில் நமது பாடத்தைக் கவனிப்போம். அதன்பிறகு கர்த்தருடனும் அவரது விசுவாசமுள்ள, சுயபலி செய்யும் கூட்டத்தில் சேராமலிருந்து ஆனால் நீதியை சிநேகிக்கிறவர்களின் நிலைப்பாட்டில் கவனிப்போம்.

உலகத்தாரைப் பொருத்தவரையில், அவர்கள் தங்களுக்காகவே வாழ்ந்து, தங்களுக்காகவே மரிக்கிறார்கள். அதாவது அவர்களது சொந்த விருப்பங்களே முதலாவது அவர்களுக்கு நிற்கிறது. இந்த வார்த்தைகள் கிறிஸ்துவுக்கும் சபைக்கும் மட்டுமே பிரயோகிக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. உயிர்த்தெழுதலின் வருங்காலத்தில் ஒரு ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் வாக்குத்தத்தத்திற்கு மாற்றாக தற்கால சகல சலுகைகளையும் விருப்பங்களையும் விட்டுக்கொடுத்து சுயத்தை வெறுத்தல் என்கிற ஒரு உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்திருக்கிறவர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் இது பிரயோகிக்கத்தக்கதல்ல.

இவர்கள் அனைவரும் தங்களது உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளின்படி கர்த்தருக்குள் வாழவும், தங்களது சித்தத்தின்படியல்ல, அவரது சித்தத்தின்படி செய்யவும், தனக்கே ஊழியம் செய்யாமல் அவருக்கு ஊழியம் செய்யவும், பாவத்திற்கு விரோதமாக ஒரு நல்ல போராட்டத்தை போராடி தங்களது வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். இவர்கள் அனைவரும் மரிக்கும் பொழுது கர்த்தருக்குள் மரிப்பார்கள். அதாவது அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாக கருதப்படுவார்கள். அதன் ஒவ்வொரு அங்கமும், முழு சரீரமும் நிறைவடைந்து திரைக்குப்பின்னால் மகிமையடைவதற்கு முன்னால் மாம்சத்தில் மரிக்க வேண்டும். ஆகையால் இவர்களுக்கே, "பிழைத்தாலும், மரித்தாலும் நாம் கர்த்தருடையவர்களாயி–ருக்கிறோம்" என்ற வசனம் பொருந்தும்.

இது உண்மையாக இருந்து கிறிஸ்தவன் வாழ்வதிலும் மரிப்பதிலும் அல்லது அவனது எந்த காரியத்திலும் சுயசித்தம் உடையவனாக இருக்க மாட்டான். சகலமும் முழுவதுமாக சபையின் மாபெரும் தலைவருக்கு வாக்குக்கொடுக்கப்பட்டு அர்ப்பணம் செய்யப்பட வேண்டும். எல்லாருக்குமான கிறிஸ்துவின் மரணம் மரித்தவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல உயிரோடிருக்கிறவர்களுக்கும் பயன் அளிக்கக்கூடியது. அவரை அங்கீகரித்து அவரது ஊழியத்திற்காக முழுவதும் அர்ப்பணம் செய்தவர்கள் வாழ்விலும் மரணத்திலும் அவரை முழுவதுமாக நம்புவார்கள்.

கிறிஸ்துவின் சரீரமாக இருந்து சபையை அமைக்கக்கூடியவர்கள், அவர்கள் ஒருவரையொருவர் தீர்ப்பு செய்யாமல், அனைத்து நியாயத்தீர்ப்பும் அனைவரின் இரட்சகராகிய தலையானவருடையதாக இருக்கும் என்று அப்போஸ்தலர் காண்பிக்கிறார். சபையின் அங்கமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் முடிவாக சபையின் தலையானவரின் ஆய்வுக்கு நிற்க வேண்டும். ஏனெனில் அவரது சரீரத்தில் நமது தற்கால அங்கத்துவம் திறமையை சோதித்தறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. தற்போது தலையானவரின் மேலுள்ள விசுவாசம், உண்மைத்தன்மை முடிவாக நமக்கு திரைக்கு பின்னால் இருக்கும் சபையாகிய அவரது மகிமையின் சரீரத்தில் அங்கத்துவத்தையும் அவரது உடன் சுதந்தரராகவும் மணவாட்டியாகவும் இருக்கக்கூடிய தகுதியையும் கொண்டு வரும்.

பிறகு நாம் ஒருவருக்கொருவர் கண்டனம் செய்வதை தவிர்த்து, திருப்தியுடன் நல்ல வழியில் ஒருவருக்கொருவர் உற்சாகப்படுத்த வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். முழங்கால் யாவும் முடங்கும், நாவுகள் யாவும் தேவனிடம் அறிக்கை பண்ணும் என்று எழுதப்பட்டிருப்பதால், கிறிஸ்துவின் சபையின் அங்கங்களாக தேவனிடம் அல்லது அவரது பிரதிநிதியாக நமது கர்த்தரிடம் நமது கடைசியான கணக்கை இது நிரூபிக்கிறது.

பிறகு, நம்மை நாமே நிதானித்தறிவோமாக

அர்ப்பணம் பண்ணப்பட்ட சரீரத்தின் சக அங்கங்களை கண்டிப்பதற்கு, தீர்ப்பிடுவதற்கு பதிலாக அவர்கள் மீது இரக்கம் காட்ட வேண்டும் என்றும் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். அவர்களது சோதனைகளையும், அவர்களது கஷ்டங்களையும், அவர்களது சுற்றுப்புற சூழலையும் அவர்களது பரம்பரை காரியங்களையும் நாம் அறியோம் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். இது அனைத்து சகோதரர்கள் மேலும் நம்மை இரக்கம் உள்ளவர்களாக ஆக்க வேண்டும். நீதியின் நமது கருத்தான உணர்வும், நீதியின் மேல் நமது அன்பும், அக்கிரமத்தை நாம் வெறுத்தலும், சுய விமர்சனத்தை அப்பியாசப்படுத்துவதிலும், ஒரு சகோதரனை தடுக்கலுக்கான எதையும் செய்யாதிருத்தலும், ஒரு சகோதரனை அதைரியப்படுத்துவதற்கான எதையும் செய்யாதிருத்தலும் அல்லது கர்த்தர் எதிர்ப்பார்க்கிற கிரியை மற்றும் விசுவாசத்திலிருந்து விழச்செய்யாதிருத்தலிலும் ஜாக்கிரதையாக இருப்பதில் அதன் கொள்கை காணப்பட வேண்டும்.

சத்துருவுக்கு எதிராக போராடுவதைக் காட்டிலும் சுயத்துக்கு எதிராக போராடுவதில் என்ன ஆச்சரியமான ஒரு பாடமாக இது இருக்கிறது! மற்றவர்களது குறைபாடுகளை மிகவும் அக்கறையுடன் காண்கிற அவர்கள் தங்களது சொந்த பலவீனங்களுக்கு சாக்குபோக்கு சொல்லுவது எவ்வளவு சுலபமாக இருக்கிறது! இப்படிப்பட்ட மனோபாவம் உள்ள தம்முடைய ஜனங்களை எப்படி எச்சரிக்கிறார். "நீங்கள் மற்றவர்களை (ஒரு சகோதரனை) தீர்க்கிற தீர்ப்பின்படியே நீங்களும் (கர்த்தரால்) தீர்க்கப்படுவீர்கள்." (மத்தேயு 7:2)

நீங்கள் குறை கண்டுபிடிக்கிறவராக இருந்து, மற்றவர்களை முழு பூரண திட்ட அளவிற்கு அளக்க விரும்புகிறவர்களாக இருந்தால், நீங்கள் உயர்ந்த திட்ட அளவில் இருப்பதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு, உங்களை அதே அளவில் அளப்பதே சரியானது என்று அதே அளவில் அளப்பார். இரக்கம் உள்ளவர்கள் இரக்கம் பெறுவார்கள் என்பதை நாம் நினைவுகூருவோமானால், அதாவது கர்த்தர் அதற்கேற்றாற்போல் நம்மிடம் கருணை காட்டுவார் என்று நம்பி, நாம் மற்றவர்களிடம் மிகவும் இரக்கம் உள்ளவர்களாயும் நியாயந்தீர்ப்பதிலும் கண்டனம் செய்வதிலும் மிகவும் கருணை காட்டுவோமானால் நாம் அனைவரும் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருப்போம்! (யாக்கோபு 2:13)

கர்த்தர் இதில் ஒரு தாழ்ந்த திட்ட அளவை நிலைநாட்டவும், அவருடைய ஜனங்கள் தங்களது சொந்த பலவீனத்தையும் தோல்விகளையும் இன்னும் மற்றவர்களது காரியங்களையும் மிகவும் லேசாக நினைக்க வேண்டும் என்றும் விருப்பமில்லை. மாறாக, அவர் அன்பு, இரக்கம் மற்றும் தயவு ஆகியவைகளில் ஓர் உயர்ந்த திட்ட அளவை வைக்கிறார். தேவனுடைய பார்வையில் அன்பானது பிரதான காரியமாக இருக்கிறது. ஆகையால் அன்பு மற்றும் இரக்கத்தில் மிகவும் அபிவிருத்தி அடைந்தவர்களை, அவரது பார்வையில் முக்கியமானவைகளில் மிகவும் அபிவிருத்தி அடைந்தவர்களாகவும், அவரது மத்தியஸ்த ராஜ்யத்தில் ஒரு இடத்திற்கு மிகவும் முக்கியமானவர்களாகவும் மதிப்பார்.

ஒரு பொருளும் தன்னில்தானே தீட்டுள்ளதல்ல

"ஒரு பொருளும் தன்னில்தானே தீட்டுள்ளதல்ல என்று கர்த்தராகிய இயேசுவுக்குள் அறிந்து நிச்சயித்திருக்கிறேன்" என்று அப்போஸ்தலர் எழுதுகிறார். இங்கே அப்போஸ்தலர் இங்கே மனிதனையோ அல்லது ஆடையையோ அசுத்தமென்று குறிப்பிடாமல், யூதருக்கு தகுதியற்றதாக இருக்கக்கூடிய சடங்காச்சாரத்தில் அசுத்தமான உணவை குறிப்பிடுகிறார். வேறு வார்த்தையில் சொல்லுவோமானால், யூதர்களுக்கு பன்றி, முயல், சிப்பிகள் முதலியான விலக்கப்பட்டவைகள். இந்த உணவுகள் அவர்களை தேவனுடைய பார்வையில் அசுத்தமுள்ளவர்களாக அல்லது தீயவர்களாக ஆக்கும் என்பதல்ல. ஏதேனின் விலக்கப்பட்ட கனி ஆதாம் ஏவாளுக்கு அதன்பிறகு அசுத்தமாக இருந்தது போல, தேவனிடம் யூதர்களின் விசுவாசத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் சோதிப்பதற்காக இந்த கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன.

அப்போஸ்தலரின் வாதம் என்னவென்றால், நியாயப்பிரமாணமானது உடன்படிக்கையைக் கைக்கொள்வதின் மூலம் நித்திய ஜீவனை அடைய முடியும் என்ற நம்பிக்கைக்கு மரித்து, கிறிஸ்துவுடன் இணைந்த யூதனை அதன்பிறகு நியாயப்பிரமாணம் கட்டுப்படுத்தாது என்பதாகும். நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழ் எப்பவும் இராத புறஜாதியான் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டபோது அதன் கட்டுப்பாடுகள் அவனுக்கு பொருந்தாது.

இது பரந்த கருத்தில் சொல்லப்பட்டது. யாராவது பகுத்தறிவும் திறமையிருந்து, இதன் கருத்தை மாற்றி, சிந்தித்தால், இதைக்குறித்த அவரது சிந்தை அல்லது தீர்மானத்திற்கு அவரே பொறுப்பு என்று அப்போஸ்தலர் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். உதாரணத்திற்கு ஒரு கிறிஸ்தவன், பன்றி மாம்சத்தை தவிர்ப்பது தனது கடமை என்று நினைத்தால், அந்த நினைப்பே கடமையாக அமைகிறது. ஏனெனில் அவனுக்கு மனசாட்சியை மீறுவது, அவன் தெரிந்தே, வேண்டுமென்றே பாவம் செய்ததாக பொருள்படும். ஏனெனில் அது தீங்கு விளைவிப்பதாக இல்லாதிருந்தாலும் அவன் தவறு என்று நினைத்ததை செய்தால் அது தவறானதாகும்.

ஆனால் இப்போது முடிவான விவாதம் வருகிறது. அப்போஸ்தலர் செய்ததைப் போல், ஒருவர் தனது சுயாதீனத்தை உணர்ந்து, அவனது மனசாட்சியின்படி சாப்பிட்டால் தனது மனசாட்சி மற்றும் தேவனுடைய பார்வையில் கண்டனத்துக்குரியதாக இருக்காது. ஆனால் சகோதரர் தனது சுயாதீனம் குறித்து இன்னும் இருளில் இருக்கிறார். அவரது மனசாட்சியை மீறும்படி வற்புறுத்தக்கூடாது. அறிவு மிகுந்த சகோதரன் மற்றவர்களுக்காக விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும். மற்ற சகோதரன் தனது மனசாட்சியை மீறும்படி நாம் அவனை தூண்டாமல், நமது சுதந்தரத்தை பயன்படுத்துவதை தவிர்க்க வேண்டும்.

சடங்காச்சாரப்படி அசுத்தமான மாமிசம் என்பதற்கான காரணம் முதலாவது அது விக்கிரகத்துக்கு படைக்கப்படுகிறது. ஆனால் இப்பொழுது கிறிஸ்தவர்களிடையே அந்த பிரச்சனை இல்லை. இதைப் பொருத்தவரை எல்லா இடங்களிலேயும் அறிவு பெருகியிருக்கிறது.

இந்த பாடத்திற்கான பிரயோகம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இன்னும் ஒரு வித்தியாசமான வழியில் இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒரு சகோதரன் சிறு வயதிலிருந்தே பீர், மது முதலானவைகளை குடித்து பழகி, அவரைப் பொருத்தவரை எந்த தீங்கும் இல்லை என்பது அவரது மதிப்பீடு. ஆனால் சில சகோதரர்கள் அவரை விட சரீரப்பிரகாரமாகவும் மனத்தளவிலும் பலவீனமாக இருப்பவர்கள் அதை பயன்படுத்தினால் அவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்காமல் இருக்காது. ஆனால் இதை பயன்படுத்தும் சகோதரன் மற்றவர்களை தூண்டும்படி பயன்படுத்தினால் அப்பொழுது என்ன செய்ய வேண்டும்?

சரீரபிரகாரமாகவும், மனதளவிலும் ஒழுக்க நீதியிலும் பலமுள்ளவராயிருப்பவர் அவரது சகோதரனோ அல்லது தனது செல்வாக்கை பயன்படுத்துகிறவரோ இடறலடையும் படியாக எதையும் செய்யாதிருக்க வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலருடைய வாதம் காணப்படுகிறது. "அவனை உன் போஜனத்தினால் கெடுக்காதே, கிறிஸ்து அவனுக்காக மரித்தாரே." (ரோமர் 14:15) கிறிஸ்து தமது பரலோக ஐசுவரியத்தையும் மகிமையையும் விட்டு, பாவிகளுக்காக மரித்து, உலகத்தில் இவ்வளவாய் அன்பு கூர்ந்தாரானால், அப்போஸ்தலர் வேறு இடத்தில் நமக்கு அறிவுறுத்துவது போல, கிறிஸ்துவின் ஆவியை பெற்றிருக்கிற நாமும் சகோதரருக்காக ஜீவனை கொடுப்பதில் நாம் சந்தோஷப்பட வேண்டாமா? நமது பலவீனமுள்ள சகோதரனுக்காக அற்பமான சுதந்தரங்களை பயன்படுத்தவதிலிருந்து விலகியிருக்க நாம் தயாராயிருக்க வேண்டாமா, கிறிஸ்து அவனுக்காக மரித்தாரே? இதுதான் பலமான விவாதம். யார் இதை மறுக்கக்கூடும்?

"உங்கள் நன்மை தூஷிக்கப்பட இடங்கொடாதிருங்கள்." உங்கள் சுதந்தரங்களைப் பற்றிய உங்கள் அறிவும் உங்கள் மதிப்பும் நன்மையான காரியம், விரும்பக்கூடிய காரியம் தான். எனினும் உங்கள் சுதந்தரத்தை அப்பியாசப்படுத்தும் போது உங்களை தவறாக புரிந்து கொள்ளாதபடியும் நீங்கள் தீமை செய்பவர் என்று நினைக்காதபடிக்கும் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். உங்கள் சுதந்தரங்களை கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். மற்றவர்கள் பார்வையில் தீமை என்று தோன்றுகிறவைகளிலிருந்து உண்மையாக தவிர்த்து, உங்கள் சொந்த செல்வாக்கை அதிகரித்து, மற்றவர்களை மிகவும் கடினமானவைகளுக்கு தூண்டுதலிலிருந்து காத்துக்கொள்ளுங்கள். அது உன்னுடைய பார்வையில் சரியானதாகவும், இந்த விஷயத்தில் தேவனுடைய பிரமாணம் உன்னுடைய தீர்மானத்தில் சரியானதாகவும் இருக்கலாம்.

"புசிப்பும் குடிப்புமல்ல"

அப்போஸ்தலர் இன்னொரு வாதத்தை சேர்க்கிறார். (வசனம் 17) அதாவது நாம் அங்கமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலையில் உள்ள ராஜ்யத்தில் நமது அனுகூலம் பற்றி அவர் குறிப்பிடுவது, அதில் நமது சுதந்தரம் மற்றும் சலுகைகள் புசிப்பும் குடிப்புமல்ல என்பதாகும். ஆனால் அது பரிசுத்த ஆவியினால் உண்டான சந்தோஷமும் சமாதானமும் என்று கூறுகிறார். ஏனெனில் இந்த ராஜ்ய வகுப்பில் தகுதி காணும் அங்கமாக இருக்கிறோம். இப்படியாக கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியம் செய்கிறவர் தேவனுக்கு மிகவும் பிரியமாகவும் மனிதர்களால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறவருமாக இருக்கிறார். "ஆனபடியால் சமாதானத்திற்கடுத்தவைகளையும் அந்நியோந்நிய பக்திவிருத்தி உண்டாக்கத்தக்கவைகளையும் நாடக்கடவோம். போஜனத்தினிமித்தம் தேவனுடைய கிரியையை அழித்துப்போடாதே. எந்த பதார்த்தமும் சுத்தமுள்ளதுதான்; ஆனாலும் இடறலுண்டாகப் புசிக்கிறவனுக்கு அது தீமையாக இருக்கும். மாம்சம் புசிப்பதும், மதுபானம் பண்ணுகிறதும், மற்றெதையாகிலும் செய்கிறதும் இடறுதற்கு ஏதுவாயிருந்தால் அவைகளில் ஒன்றையும் செய்யாமலிருப்பதே நன்மையாயிருக்கும்."

உலகமானது பொன்னான கற்பனையை அப்பியாசப்படுத்தினால் தற்கால அநேக கேள்விகளுக்கு அது தீர்வாக இருக்கும். நீ பலவீனமுள்ளவனாகவும் அவர்கள் பலமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கும்போது, அவர்கள் உணர்விலும் எடுத்துக்காட்டிலும் உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்ப்பார்க்கிறாயோ, அதையே உன்னைவிட பலவீனமுள்ளவர்களுக்கு உணர்விலும் எடுத்துக்காட்டிலும் செய்வாயாக.